

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 10ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1946

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΟΥΖΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Τὴν προεδρικὴν ἔδραν κατέλαβεν ὁ πρόεδρος τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. Γ. Μπαλῆς καὶ παρέδωκε τὴν προεδρίαν εἰς τὸν κ. Ἀριστ. Κούζην προσφωνήσας αὐτὸν σχετικῶς.

Ο κ. Ἀρ. Κούζης ἀναλαβών τὴν προεδρίαν ηὔχαριστησε τὸν κ. Γ. Μπαλῆν καὶ ἔξεθεσε τὰς ἀπόψεις του διὰ τὸν τρόπον εὐδοκίασεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀκαδημίας, εἰπὼν τὰ ἔξῆς:

«Ἡ προεδρία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς ἥν μὲ ἀνεβίβασεν ἡ εὐμενὴς ψῆφος ὑμῶν, εἶναι διὸ ἐξαίρετος τιμῇ, διὸ ἥν πλείστας χάριτας δοφείλω ὑμῖν, κύριοι Ἀκαδημαικοί.

Ἀναμοριβόλως αὕτη φέρει μεθ' ἔαυτῆς καὶ οὐ σμικρὰς ὑποχρεώσεις σχετικὰς πρὸς τὸ ἀξιωμα τοῦτο πρὸς ἄς ὅμως μετὰ διλιγωτέρου πως ἐνδοιασμοῦ ἀτενίζω, ἀποβλέπων εἰς τὴν πρόθυμον καὶ ἐνεργὸν συνδρομὴν πάντων ὑμᾶν καὶ ἴδιαιτέρως τῶν πολυπείρων μελῶν τῆς Συγκλήτου.

Προσωπικῶς ὑπόσχομαι ὅτι θέλω ἀφοσιωθῆ μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρηγήσεως εἰς τὸ καθῆκον, διότι ἀνέλαβον, καὶ θὰ θεωρήσω ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἀν δυνηθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς προσδοκίας ὑμῶν καὶ νὰ συντείνω καὶ ἐγὼ κατὰ δύναμιν εἰς εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ τόσῳ γοργῶς ἐπὶ τὰ πρόσω χωροῦντος πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τὴν περαιτέρω ἐν γένει ἡμικήν καὶ πνευματικὴν τοῦ Ἐθνους ὑμῶν πρόσδοδον.

Ἐίμαι εὐτυχῆς, διότι κατὰ τὴν σοφὴν τοῦ Ὁργανισμοῦ διάταξιν, ὁ ἀξιότιμος τέως πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, ἔγκριτος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεώργιος Μπαλῆς, ὁ ἐπιφανῆς τῆς Θέμιδος μύστης, δι μετὰ μεγίστης δεξιότητος καὶ ἐπιτυχίας

χειρισθεὶς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, θέλει παραμείνει ἐν τῇ Συγκλήτῳ παραστάτης ἔμπειρος ἔξόχως κριτικοῦ καὶ πολυσχιδοῦς πνεύματος. Οἱ εὖμενεῖς δὲ ἐμὲ λόγοι του, δι᾽ οὓς ἀπὸ καρδίας τὸν εὐχαριστῶ, θὰ διακεντῶσι με πρὸς φιλοπονίαν καὶ δρᾶσιν.

Βεβαίως, καὶ Ἀκαδημαϊκοί, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀγαμένῃ τις προγραμματικάς, οὕτως εἰπεῖν, δηλώσεις διὰ τοσούτῳ βραχυχρόνιον ὑπηρεσίαν, οἴα τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας, καὶ δὴ ὑπηρεσίαν ἀσκούμενην ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς Συγκλήτου αὐτῆς. Ἀλλως τε ἐναντιοῦμαι πρὸς τὰς ἑκάστοτε προτεινομένας, ἀνεν τινὸς λίαν ἐπειγούσης ἀνάγκης, μεταβολὰς τῶν δρθῶν καὶ σοφῶς παραδοθέντων καὶ τῆς συχνῆς ἀλλαγῆς τῶν Ὁργανισμῶν. Κλασσικὸν παράδειγμα παρέχεται ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐπανειλημμένων μεταβολῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ ἑτέρου Ἀριστάτου Ἰδρύματος, χωρὶς ἀπὸ ἐκείνων νὰ προέλθῃ ἐμφανῆς καὶ πραγματικὴ ἡ ἀναμενομένη βελτίωσις καὶ μεταστροφή. Οἱ θεσμοὶ καὶ οἱ Ὁργανισμοὶ ὡς τὰ πολλὰ εἶναι ἀριστοὶ καὶ βεβαίως ἀλλαχοῦ θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἡ μὴ ἀπόδοσις τοῦ ἀναμενομένου ἀμητοῦ. Ἐν τῇ ξενη̄ ἐν πολλοῖς καὶ ἀνεν Ὁργανισμῶν ἐπετεύχθη νὰ διατηρῆται ἀμείωτος ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία.

Κατὰ τὴν γνώμην μου καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἡ πιστὴ καὶ ἀκριβὴς τῶν θεσμῶν τήρησις καὶ ἐφαρμογὴ ἀρκεῖ, ὡς ἀλλως ἀριδήλως ἐδείχθη καὶ ἐκ τοῦ μέχρι τοῦτο ἐπιτελεσθέντος ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, ἐφ᾽ οὐ καὶ τῶν θεσμῶν αὐτῆς, δεομένων πάντως ταχείας κωδικοποίησεως, παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ ἐπὶ μικρὸν νὰ ἀσχοληθῶ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν παρακάμπτοντας πλείστας δυσχερείας, συνεπλήρωσεν ἥδη βίον εἴκοσι ἑτῶν, εἰσέρχεται δὲ ἐντὸς μικροῦ εἰς τὸ 21ον ἔτος τῆς ὑπάρξεως της. Κατὰ τὸ σχετικῶς βραχὺ τοῦτο διάστημα κατεδείχθη ἐμφανῶς πόσον πολύτιμοι καὶ ἀκριβεῖς εἶναι οἱ θεσμοὶ οἱ διέποντες τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ πόσα αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, μοχθοῦσα καὶ ἀγωνιζομένη, ἐν πολλοῖς ἀνεν ἐπαρκῶν πόρων ἥδυνήθη νὰ ἐπιτελέσῃ πρὸς προαγωγὴν τῶν πνευματικῶν τοῦ Ἐθνους ἡμᾶν ἀρετῶν.

Οὕτω κατὰ τὴν λήξασαν εἰκοσαετίαν 1334 ἀνακοινώσεις ἐγένοντο ὑπὸ ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἀλλων ἐπιστημόνων ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας, ὡν αἱ ἐργασίαι ἐνεκρίθησαν ὑπὸ ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἀνεκοινώθησαν ὡς τὰ πολλὰ ὑπὸ αὐτῶν. Ἡ δὲ ἀμερόληπτος ἐπισκόπησις τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου ἀμητοῦ, πεύθει ἀκραδάντως ὅπι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως ἥχθη ἐπὶ τὸν ἀκριβῆ αὐτῆς προορισμόν, πλεῖστα ἀποδώσασα, οὐ μόνον ὑπὸ θεωρητικὴν ἐποψιν, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ὑπὸ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπιστημονικῶν δεδομένων.

Ἀλλ' ἡ ἐπιγενομένη πρόσοδος δὲν περιωρίσθη εἰς τὰς εἰρημένας ἀνακοινώσεις, ἀλλ ἐπεξετάθη ἐκ παραλλήλου καὶ ἐπὶ ἀλλα θετικὰ καὶ ἀθόρυβα ἔργα, ἀπολαύοντα

κοινῆς ἀναγνωρίσεως, προάγοντα δ' οὐ σμικρὸν τὸν μέγαν σκοπόν, δν αὕτη ἐπιδιώκει.

Μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς τούτῳ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν οὐδὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς στυγνῆς Κατοχῆς καθυστέρησε, ἀμα μὲν μετὰ παρορθοίας καὶ μετὰ πολλοῦ θάρρους ὑπεραμυνθεῖσα τῆς θέσεως αὐτῆς ὡς Ἀριστάτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος, ἄμα δὲ τῶν Ἐθνικῶν Ἰδεωδῶν. Ἄν δ' δρόμως ἐλέχθη που ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἀποτελεῖ ἴδιον βασίλειον, ἐν φημούσσεται ἡ ἐλευθερία καὶ προάγεται δ καθόλου πολιτισμός, τοῦτο ἐπεβεβαιώθη πλήρως διὰ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, διότι ὅντως καὶ αὐταὶ αἱ πιέσεις καὶ τῶν μεγάλων ἔτι, ἀλλ' ἀδίκων αὐτοκρατοριῶν δρόμως οὐδεὶς ἐλήφθησαν κανὸν ὑπὲρ ὅψει ἐπ' αὐτῆς.

Ἄλλα καὶ ἥδη μετὰ τὸν τοσούτῳ καταστρεπτικὸν πόλεμον, τὴν Κατοχὴν καὶ τὰ δεινὰ τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἐπανερχομένη αὕτη καὶ πάλιν εἰς τὰς εἰρηνικὰς αὐτῆς ἀσχολίας ἀναμφιβόλως οὐ σμικρὸν καὶ πάλιν κέκληται νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον. Πολλαπλασιάζουσα τὰς προσπαθείας τῆς θέλει ἀσφαλῶς ἀναδειχθῆ κατὰ τὴν ἀρχομένην ἥδη τρίτην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἀνταξίας καὶ πάλιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ αὐτῆς σκοποῦ, ἀγωνιζομένη εὐγενῶς καὶ αὕτη ἐν τῷ κοινῷ στίφῳ τῆς καλλιεργείας τῶν ἀνθρωπάνων γνώσεων πρὸς ἔρευναν τῆς ἀληθείας.

Ἀραμφιβόλως δ' ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς τούτῳ ἐπίκουνδος θέλει προσέλθει καὶ ἡ περαιτέρω συγκέντρωσις ἐν αὐτῇ ἄμα μὲν τῶν Ἑλλήνων κορυφαίων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τέχνης, ἄμα δὲ τῶν μεγαλοφυῶν πνευμάτων ἐκ τῶν λαμπρυόντων τὸ τῆς ἐπιστήμης στερέωμα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑπαρχόντων κενῶν.

Περαιτέρω φρονῶ ὅτι μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἀσχολιῶν τῆς Ἀκαδημίας δρεῖται κατὰ τὴν ἀρχομένην μεταπολεμικὴν περίοδον νὰ καταλεχθῇ καὶ ἡ μελέτη καὶ συζήτησις τῶν μεγάλων ζητημάτων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας, ἄτινα ὡς ἐκ τῶν ἀντιξόων περιστάσεων δὲν ἀπησχόλησαν ταύτην ὡς ἔδει. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ Κράτος οὐχὶ σπαίως ἀνηρέχθη πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν διὰ ζητήματα κυρίως ἐθνικῆς σημασίας, ἐφ' ὧν ἐζήτει τὴν ἔγκυρον αὐτῆς γνώμην, καὶ ὅτι ἀναμφισβήτητος ὅμοια ἀναδρομὴ εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι συχνοτέρα, ἀν μὴ ἀναπόφευκτος ἀλλ' ἐν τούτοις αὕτη, συμφώνως ἀλλως πρὸς θεμελιώδεις θεσμούς, οὐ μόνον προκαλούμενη, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴδιας πρωτοβουλίας δρεῖται νὰ ἀσχολῆται ἐπὶ ζητημάτων καὶ θεμάτων ἐνδιαφερόντων τὸ Κράτος καὶ τὸ Ἐθνος, κατόπιν δ' ἐμβριθοῦς μελέτης καὶ λεπτομεροῦς συζητήσεως τῶν καθέναστα νὰ εἰσηγῆται ταῦτα ὅπου δεῖ, παρισταμένη οὕτω πολύτιμος σύμβουλος καὶ συναρωγὸς εἰς τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον τῇ Βουλῇ, τῇ Γερουσίᾳ ἢ ταῖς διαφόροις Ἀρχαῖς. Ὡς γνωστὸν ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ συζητοῦνται ὅμοια ζητήματα, αἱ δὲ Κυβερνήσεις καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἀπὸ τῶν

πορισμάτων τούτων τῆς λεπτομεροῦς ἐρεύνης, οὐ συκράν ἀρωγὴν ἀρύνονται ἐν τῇ τελικῇ διαχειρίσει καὶ τῇ ἐπωφελεῖ τούτων ἐφαρμογῇ.

⁹Ιδιαίτατα δὲ νῦν παρ' ἡμῖν ὅπότε διόπλεμος, ἢ δουλεία καὶ διέμφύλιος σπαραγμὸς μετὰ τῆς ἀνηκούστον ἀνατρεπτικῆς βίας, συνεκλόνισαν ἀπὸ βάθρων καὶ φύξων τὸ Ἐθνικόν, τὸ Πολιτικὸν καὶ τὸ Οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα, ἢ Ἀκαδημία ἔχει τὴν ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ προδυμοποιηθῇ, πρωτοπόρος αὕτη, νὰ προσφέρῃ τὴν πολύτιμον ἀρωγὴν της, ὑποδεικνύουσα ἐκάστοτε τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν, θέτονσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῆς δυνάμεις διὰ τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐπιλέκτων εἰδίκῶν ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ, πόσον σπουδαία καὶ εὐεργετικὴ θὰ εἶναι ἡ συμβολὴ ταύτης εἰς τὸ μέγα καὶ δυσχελεὺς ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πάντων παρ' ἡμῖν. Οἱ εἰδίκοι συνάδελφοι περὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ τὴν παιδαγωγικήν, τὰς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐπιστήμας, τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, τὴν γεωπονίαν, τὴν ἀρχιτεκτονικήν, τὴν μηχανικήν, τὴν ὑγεινήν, τὴν καλλιτεχνίαν κ.λ.π. ἀς ἐργασθῶσι συντόνως, καλούμενοι εἰς εἰδικὰς ἐπιρροπάς, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Η Τάξις ἰδίᾳ τῶν Ἐθνικῶν ἐπιστημῶν ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ μᾶλλον ἐπείγον καὶ μεγίστης σημασίας ἔργον ὑποδεικνύουσα τὰ μέσα καὶ μέτρα, ἅμα μὲν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἡθικοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἅμα δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκδηλωθείσης ρωτῆς πρὸς κατάλυσιν τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης καταβολῆς τῆς Ἑλλάδος ἐμφύτων εὐγενῶν ἴδαικῶν.

Ἐπὶ τούτοις μέγιστον ἔργον ἔχονσι νὰ ἐπιτελέσωσι καὶ αἱ τάξεις τῆς Ἀκαδημίας, ὡς λεπτομερέστατα θεσπίζει τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἐπεξηγοῦσι τὰ ἄρθρα 8 καὶ 15 τοῦ Κανονισμοῦ, ὃν ἡ ἀκριβῆς ἐφαρμογὴ καὶ τήρησις τὰ μέγιστα θέλει προαγάγει τὸν ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας σκοπόν. Η ἐν αὐταῖς ὑπὸ τῶν θεσμῶν ἐπιβαλλομένη προεργασία ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐνδιαφερόντων τὴν Ἀκαδημίαν θεμάτων καὶ ἡ συσσωμάτωσις τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν αὐτῶν πρὸς περαιτέρω συζήτησιν ἐν τῇ Συγκλήτῳ καὶ τῇ Ἀκαδημίᾳ, μεγάλως θέλουσι συμβάλει εἰς ἐμψύχωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ δλον τῆς Ἀκαδημίας ἔργον.

Βεβαίως παραπλεύρως ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἀρξαμένη ποικίλη λίαν πολύτιμος ἀσχολία τῆς Ἀκαδημίας διὰ τοῦ Ἰστορικοῦ Λεξικοῦ, τῶν διαφόρων Ἀρχείων, τοῦ Λεξικοῦ τῶν ἐπιστημονικῶν δρωτῶν, τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης κ.λ.π., ἐντεινομένη καὶ αὕτη εἰς ρυθμὸν καὶ βαθμόν, ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ὥσαντας μέγα ἔργον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐπειγονσῶν ἀγαγκῶν αὐτῶν. Ἐπὶ τούτοις ἡ ἴδρυσις τοῦ Ὅδοριολογικοῦ Ἰνστιτούτου μετὰ τοῦ Ταμείου Ἐρευνῶν τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Μιχαήλ Κατσαρᾶ, δύνανται πλεῖστα ἐπίσης νὰ ἀποδώσωσι πρὸς ἐμψύχωσιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ ἡμῶν φυσικῶν πόρων.

Άλλος άναμφιβόλως καὶ ἄλλα θέματα θὰ ἡδύναντο νὰ ἀπασχολήσωσι τὴν Ἀκαδημίαν. Ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ νῦν νὰ ὑπομνήσω τινά, ἀτινα εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προτείνω καὶ ἔγὼ προσωπικῶς μετ' ἄλλων συναδέλφων. Οὗτω πρωταρχικῆς σημασίας θεωρῶ τὴν περιουσιλογὴν καὶ ἔκδοσιν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, τῶν ἀποκειμένων ἀνεκδότων ἔτι εἰς τὰς διαφόρους βιβλιοθήκας. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς Ἑλληνικάς χεῖρας, δύναται δὲ νὰ ἐπιτευχθῇ δι' ἀποστολῆς, δύποταν τὰ ὑλικὰ μέσα ἀνευρεθῶσι, τῶν εἰδικῶν καὶ ἐμπείρων ἐπιστημόνων ἀνὰ τὰς διαφόρους βιβλιοθήκας, ὥνα μετ' ἐμβριθῆ μελέτην τῶν κωδίκων λίαν ἐπισταμένως καὶ ἀκριβῶς τοῦτο ἐπιτελεσθῇ.

Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ταύτης προσέπι ἀνήκει καὶ ἡ προεργασία πρὸς ἴδρυσιν Ἰνστιτούτου Ἀνατολικῶν σπουδῶν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκαδημίᾳ ἢ ἐκτὸς αὐτῆς, τοῦ τόσῳ ἄλλωστε συναφοῦς πρὸς τὰς Ἑλληνικάς. Ή μετάφρασις ἔργων Ἑλληνικῶν ὑπολειψθέντων μόνον ἐν ταῖς γλώσσαις ἐκείναις καὶ ἡ χρησιμοποίησις πλείστων ἄλλων πηγῶν καὶ χρησίμων στοιχείων θὰ ἴκανοποιήσῃ μεγάλως τὴν τε Ἑλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ τῆς Ἀκαδημίας τὴν πρωτοβουλίαν. Σχετικὸν πρὸς ταύτην εἶναι καὶ τὸ προταθέν ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου π. Κ. Ἀμάρτιου Ἀρχεῖον τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, οὕτως ἡ ἴδρυσις καὶ ἡ ταχεῖα ἔναρξις τῆς λειτουργίας ἀπομένει ἐπιταπικὸν καθῆκον τῆς Ἀκαδημίας.

Περαιτέρω ὑπομνήσκω καὶ ἄλλο τι: ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὸν μικρότερον πλοῦτον σκεδίων τυπογραφικῶν στοιχείων. Ἐπιτροπὴ Ἀκαδημαϊκῶν, φιλολόγων, παπυρολόγων, καὶ καλλιτεχνῶν δύναται νὰ προεργασθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἄν εἰς ἄλλα μεράλα κράτη, ἔχοντα πλοῦτον σχεδίων, ἐθεωρήθη τοῦτο ἀναγκαῖον, παρὸς ἡμῖν παρίσταται ἀπαραίτητον, μὴ χρῆσον ἄλλως τε οὐδεμιᾶς δαπάνης.

Τέλος νομίζω ἀναγκαῖον νὰ ὑπομνήσω εἰσέτι τὴν πρότασιν τοῦ συναδέλφου π. Θ. Βορέου περὶ χρηστικοῦ λεξικοῦ τῆς γραφομένης γλώσσης, οὕτως ἡ προπαρασκευὴ καὶ ἔκδοσις παρίσταται ὅντως ἀναγκαιοτάτη. Ἐπείγουσα ἐπίσης παρίσταται ἡ παραγολούμησις ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ μὴ εἰσέτι ἐπιτελεσθέντος ἔργου τοῦ ἀειμνήστου Ἀριστόφρονος περὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαδημιῶν, οὕτως ἡ σπουδαιότης ἀρκούντως ἔχει τονισθῇ παρὸς ἡμῖν.

Διὰ τὴν δλην ωηθεῖσαν ἀσχολίαν, ἐπείγουσα ἐπίσης παρίσταται ἡ ἀπόδοσις τοῦ χώρου ἐν ᾖ εἶχε τοποθετηθῆ τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, ὥνα δυνηθῇ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Ἰδρύματος καὶ καταστῇ εὐχερὴς ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων, ἀτινα νῦν ἐλλείψει χώρου παραμένοντοι συσσωρευμένα τὸ ἐπὶ τοῦ ἄλλον. Ἡ δ' ἐπιστημονικὴ ταξινόμησις τούτων εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιτελεσθῇ ώς οἶον τε συντόμως. Περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θέλω ἀφιερώσει δλως ἰδιαιτέρως τὴν ἡμετέραν προσοχήν, ώς καὶ περὶ τινα ἄλλα, ἥσσονος σημασίας, παραλειψθέντα δύμας μέχρις

σήμερον (τῆς παραλαβῆς τῆς *casa d'Italia* καὶ τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς, τῆς παραλαβῆς τοῦ τέως γερμανικοῦ κτηρίου «Φιλαδέλφεια», χάριν τῶν γραφείων τῆς Ἀκαδημίας, δρισμοῦ ἔօρτῆς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ὥμεραν τῶν γενεθλίων τοῦ Πλάτωνος, καρογισμοῦ τοῦ σήματος καὶ τῆς στολῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν κτλ.).

Εὖνότοτε εἶναι ὅτι μέρος τῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰδημένων ἐξαρτᾶται ἐξ ὥμερῶν τῶν ἰδίων, κυριώτατα δ' ὅμως ἐκ τῆς ἀγαμενομένης γενναιίας τοῦ Κράτους ἐπιχορηγήσεως, ἵδια δὲ νῦν ὅπότε ἡ Ἀκαδημία δι' ἀδίκου νόμου ἐστερηθῇ καὶ αὕτη τῶν κεφαλαίων αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν γενναιοδώρων τέκνων τῆς Ἑλλάδος δωρηθέντων αὐτῇ. Μόγον διὰ γενναιίας προικοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους θὰ εἴναι δυνατὸν τὰ ἐπαναληφθῆ ἢ ἐκδοσις τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐκδόσεων αὐτῆς, αἵτινες ἀπὸ ἐτῶν ἥδη ἐπανσαν ἐπὶ μεγάλῃ βλάβῃ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ Κράτος διφείλει τὰ στρέψη ἄνευ ἀγαθολῆς τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἐξόχως ἐθνικόν, ἐπιστημονικόν, μορφωτικὸν ὥθιν καὶ ψυχῆς ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, χωρὶς παντάπαιδι μάλιστα.

Ἄσ μοι ἐπιτραπῇ ἐνταῦθα τὰ ἐπαναλάβω, ὅσα ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει πρό τινων ἐτῶν ἀνέφερεν ὁ πρόεδρος τῆς Βρεττανικῆς Ἀκαδημίας κ. Mackail ἐν τῇ ἐτησίᾳ αὐτοῦ ἐκθέσει. Οὗτος ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου «Κριταὶ» τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (Κριταὶ α', 12. Ἰησ. Νανῆ ιε', 19) ἐμνήσθη τοῦ ἐν αὐτῷ γεγονότος τῆς καταλήψεως τῆς Καριάθ-Σεφέρ, (ἥν οἱ μὲν ἐβδομήκοντα μεταφράζουσι εἰς «πόλιν τῶν Γραμμάτων» ἢ δὲ *Vulgata* εἰς civitas litterarum). Διὰ τὴν κατάληψιν ταύτης εἰχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν νικητὴν ὁ Χάλεθ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γάμον, εἰς ἣν ἐδώρησε καὶ μέρος τῆς πόλεως τῶν γραμμάτων, ὅπόταν αὕτη κατελήφθη. Ἄλλ' ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραζε ζητοῦσα «λύτρωσιν ὕδατος» καθ' ὅτι καὶ αὐτάρκης ἐν γένει δὲν ἦτο ἡ δωρηθεῖσα πόλις τῶν γραμμάτων καὶ ξηρὸν ἦτο τὸ παραχωρηθὲν ἔδαφος· δι' ὃ δὲ πατήθη αὐτῆς γενναιοδώρως ἐχορηγῆσε αὐτῇ, κατὰ τὴν Γραφήν, καὶ τὰς ἄνω πηγὰς («λύτρωσιν μετεώρων» irriguum superius) καὶ τὰς κάτω πηγὰς (λύτρωσιν ταπεινῶν, irriguum inferius). Καὶ δὲ πρόεδρος τῆς Βρεττανικῆς Ἀκαδημίας προσέθεσεν ὅτι ἥλπιζεν ὅτι οὐχὶ μάτην ἐπεζήτει καὶ οὗτος διὰ τὴν Βρεττανικὴν Ἀκαδημίαν τὴν ἐκ τῶν ἄνω λύτρωσιν, δῆλα δὴ ὡς ἐπεξήγει τὴν τοῦ Κράτους ἐπιχορηγήσιν, οὐδὲ τὴν ἐκ τῶν κάτω, ἥτοι τὴν διὰ δωρεᾶν καὶ κληροδοτημάτων.

Καὶ ἥμεῖς φρονῶ ὅτι δὲν ἐλπίζομεν μάτην εἰς τὴν ταχεῖαν ἐκ τῶν ἄνω λύτρωσιν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὰς κάτω πηγάς, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι αὕται οὐδέποτε θὰ λείψωσι. Γενναιόδωρα τέκνα τῆς Πατρίδος οὐδέποτε ἐπανσαν, οὐδὲ θὰ παύσωσι ποτε προσερχόμενα παντοιοτρόπως ἀφωγὰ διὰ κληροδοτημάτων καὶ δωρεᾶν ἢ πρὸς ἀπογομῆρ βραβείων καὶ ἐπάθλων πολλῷ μᾶλλον νῦν καὶ μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις

εύδοκήση νὰ ἀποδώσῃ τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν διὰ τὸν κακοῦ ἐκείνου νόμου ἔξαρεμισθέντας πόρους αὐτῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ Ἐθνους, τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ συνόλου.

“Ἄσ ἀναλογισθῇ αὕτη ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν οὐ μόνον ἐπὶ συναπτὰ εἰκοσιν ἔτη, ἀντιπαλαίουσα πρὸς μεγίστας δυσχερείας καὶ ἀντιξόους περιστάσεις προεκάλεσε παρ’ ἥμιν οὐ σμικρὰν ἐπιστημονικὴν ἄμιλλαν ἀλλὰ καὶ ὅτι κατὰ τὰς δυσκόλους Ἐθνικὰς περιπτείας διετέλεσεν αὕτη τὸ λίκνον τῶν ἐθνικῶν ὀρείζων, ὃν τὴν πραγμάτων ποικιλοτρόπως ἐνίσχυνεν. Ὁ δεινοπαθῶν λαὸς ὡς ἐξ ἐνστίκτου πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν πάντοτε κατέφυγεν, ὡς καὶ νῦν διαρκῶς καταφεύγει, ζητῶν παρ’ αὐτῆς ὕθησιν καὶ ζωὴν καὶ ὑποστήριξιν ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῶν Ἐθνικῶν αὐτοῦ ἀξιώσεων, ἀντιλαμβανόμενος ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶναι πράγματι οὐ μόνον τὸ βάθμον τῶν ἡθικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀκοίμητος φρουρὸς τῶν ἐθνικῶν ἥμαν παραδόσεων.

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΣΕΔΡΩΝ ΜΕΛΩΝ

Συγκεντρώσαντες τὴν κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν τῆς Α.Α. ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν, ἔξελέγησαν πρόσεδρον μέλη ἐν τῇ τάξει τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, οἱ κ. Β. Κοιμπᾶς διὰ τὴν πρόσεδρον ἔδραν τῶν ἐφηρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν, ὁ Μ. Μητσόπουλος διὰ τὴν ἔδραν τῶν φυσικοῖστορικῶν ἐπιστημῶν καὶ Ἐμμ. Μανουσάκης διὰ τὴν ἔδραν τῶν ιατρικῶν ἐπιστημῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΕΛΟΥΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.—Some new informations on Antony Pyropoulos as physician and on his small notice: «Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν» according the codex 877 of the Iberian Monastery on Mount Athos and the Cod. med. gr. 27 of the National library of Vienna, by Aristotle P. Kousis.

I have the honour to communicate to the Academy of Athens some new informations of several inedited manuscripts on Antony Pyropoulos, the celebrated greek physician of the 15th century.

Unter the name of Pyropoulos (Πυρόπουλος, Πειρόπουλος, Πηρόπουλος) we

* ΑΡ. Π. ΚΟΥΖΗ, Νέαι ἐπιστάσεις περὶ τοῦ Ἀντωνίου Πυροπούλου ὡς ιατροῦ καὶ τοῦ «περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν» βραχέος σημειώματος αὐτοῦ κατὰ τὸν 877 κώδικα τῆς ἐν Ἀθω μονῆς τῶν Ἰβίρων καὶ τὸν ἑλλην. ιατρ. κώδικα 27 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῆς Βιέννης.